

ADAM SKOLIK SJ, student IE KUL
KS. STANISŁAW JÓZEF KOZA, IE KUL

LUBELSKIE OBCHODY
TYGODNIA POWSZECHNEJ MODLITWY O JEDNOŚĆ CHRZEŚCIJAN
18-25 stycznia 2005 roku

Tydzień Powszechnej Modlitwy o Jedność Chrześcijan pozwolił ponownie wier-
nym różnych denominacji chrześcijańskich na wspólne spotkanie się w duchu modlit-
wy i braterstwa. Dojrzewanie w świadomości, że nie chodzi o udowadnianie sobie,
kto ma rację, ale o spotkanie i poszukiwanie jedności we wspólnocie, wypełniło

tegoroczne hasło: „Chrystus jedynym fundamentem Kościoła” (1 Kor 3, 1-23). Słowa zaczerpnięte od apostoła Pawła stały się inspiracją do pogłębienia refleksji o kształcie i istocie Kościoła jako wspólnoty uczniów Jezusa Chrystusa. Kościoła jako wspólnego domu, w którym dokonuje się wymiana darów i wzrasta przestrzeń dla budowania więzów braterstwa.

Nabożeństwa ekumeniczne, zgodnie z lubelskim zwyczajem, odbywały się każdego wieczora w jednej ze Wspólnot chrześcijańskich naszego miasta. Także z inicjatywy Instytutu Ekumenicznego Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego w kościele Akademickim była celebrowana codziennie Eucharystia, podczas której homilie głosili duchowni różnych wyznań. W ramach Tygodnia Powszechnej Modlitwy o Jedność Chrześcijan 20 stycznia w KUL odbyła się sesja naukowa „O wspólnocie Stołu Pańskiego. Eucharystia jednoczy czy dzieli?”

I. NABOŻEŃSTWA OGÓLNOMIEJSKIE

Celebracja Eucharystii w rzymskokatolickiej parafii pw. św. Pawła Apostoła inaugurowała **18 stycznia (wtorek)** miejskie obchody Tygodnia Powszechnej Modlitwy o Jedność Chrześcijan. Koncelebrze przewodniczył abp Józef Życiński, rzymskokatolicki metropolita lubelski. W słowie wstępnym zostały przypomniane s. Stanisława Andronowska i s. Joanna Lossow, które przyczyniły się do rozwoju spotkań ekumenicznych nie tylko w Lublinie, a osiągnęły już zjednoczenie z Bogiem w wymiarze eschatologicznym. Ks. abp Józef Życiński przypomniał na wstępie o zakorzenieniu wspólnej modlitwy z modlitwą Jezusa i Apostołów w Wieczerniku.

Podczas Eucharystii homilię wygłosił prawosławny biskup diecezji lubelsko-chełmskiej – abp Abel. Już na początku dostojny kaznodzieja zwrócił uwagę na powszechne dążenie świata do jedności, które jest wypełnianiem Modlitwy Arcykapłańskiej Jezusa oraz objawianiem się Ducha Świętego. Dlatego też budowanie jedności jest zadaniem dla współczesnych chrześcijan, którzy powinni brać czynny udział w kształtowaniu rzeczywistości. „Sercem zjednoczonego świata – mówił abp Abel – powinien być człowiek, a świat powinien stać się katedrą, w której wszystkie osiągnięcia nauki i techniki znajdują swoje miejsce w powiązaniu z mądrością Tradycji. Katedra nowego świata powinna być otwarta dla wszystkich”

Nabożeństwo ekumeniczne **19 stycznia (środa)** odbyło się w kaplicy Kościoła Chrześcijan Wiary Ewangelicznej. Przewodniczył mu gospodarz miejsca, pastor Zbigniew Rutkowski. Zaprosił wszystkich zebranych w imię Jezusa do „przeżywania w radości i jedności ku duchowemu wzrostowi” Wspólna modlitwa była okazją do uwielbienia Boga za cuda Jego obecności i działania w życiu człowieka, który wyzwala i uzdrawia. Świadectwa wiernych i zwiastowane Słowo Boże wskazały na mądrość i wspaniałość Boga, która objawia się w dziele stworzenia świata i człowieka.

Spotkanie ekumeniczne **20 stycznia (czwartek)** odbyło się w zborze Kościoła Zielonoświątkowego. Pentakostalna radość została wyrażona w śpiewie i tańcu na cześć Pana. Nawiązując do hasła tegorocznego Tygodnia Modlitw, pastor Marek Wólkiewicz wyraził swoją wdzięczność Bogu, „że nie ma tutaj żadnych sprzeczek teologicznych i żadnych innych. Chrystus niewątpliwie i absolutnie jest fundamentem Kościoła, Kościoła przez duże K” Przedstawiciele duchowieństwa wszystkich Wspólnot obecnych na nabożeństwie wypowiedzieli swoje modlitwy i życzenia dla wiernych. Wśród nich ks. prof. Wacław Hryniewicz wzywał, tak jak św. Paweł, aby spoglądać ku górze, gdzie jest Chrystus, „aby pomagał nam szukać dróg pojednania i odbudowywać przyjaźń chrześcijan. Niech będzie błogosławiony, że obudził w nas wszystkich pragnienie pojednania”

Nabożeństwo ekumeniczne **21 stycznia (piątek)** odbyło się w Kościele Ewangelicko-Augsburskim, gdzie Słowo Boże wygłosił ks. Andrzej Gontarek z Kościoła Polskokatolickiego, przewodniczący lubelskiego oddziału Polskiej Rady Ekumenicznej. Zachęcając wszystkich wiernych do wychodzenia z sytuacji anonimowości życia, także i przeżywania wiary, ukazywał Chrystusa jako fundament, na którym powinniśmy budować: „Współczesny świat oczekuje od nas, którzy nazywamy się Dziećmi Bożymi, świadectwa, które uwiarygodniłoby prawdę o miłości, dobroci i miłosierdziu Boga względem człowieka”

Miejscem spotkania ekumenicznego **22 stycznia (sobota)** był z kolei kościół parafialny Mariawitów. Ks. proboszcz Sławomir Rosiak zwrócił uwagę na specyfikę polskiej tradycji, którą cechuje różnorodność, ale jednoczy się w Jezusie Chrystusie. Podając przykłady obecności proroków w historii zbawienia, wskazał potrzebę dostrzegania także i w dzisiejszych czasach autorytetów moralnych, które daje nam Bóg. W tym kontekście wspominał o papieżu Janie Pawle II. Słowo Boże podczas nieszporów bożonarodzeniowych wygłosił dk. Kamil Wołyński z Kościoła Polskokatolickiego.

Dnia **23 stycznia (niedziela)** modlitwa ekumeniczna odbyła się w cerkwi prawosławnej Przemienienia Pańskiego. Ks. Andrzej Łoś, proboszcz lubelskiej katedry prawosławnej, witając wszystkich gości, mówił o wielowiekowej tolerancji religijnej, która trwa do dziś. Homilię wygłosił bp Mieczysław Cisko (Kościół Rzymskokatolicki). Człowiek, który jest stworzony na obraz i podobieństwo Boże, jest wezwany do partnerstwa z Bogiem, do ustawicznego wychodzenia ze swoich ciemności. Nasze kroczenie za Chrystusem „powinno łączyć wartości krzyża, miłości i ekumenii” – mówił czcigodny kaznodzieja, dodając, że „jest to troska o jedność szaty Chrystusa, jaką jest Kościół” Dlatego jesteśmy wezwani do wdzięczności oraz zobowiązani do podejmowania i wspierania konkretnych działań ekumenicznych na poziomie duchowym i intelektualnym, „bo za każdym słowem «dziękuję» kryje się dobro ludzkie i dojrzewa miłość”

Nabożeństwo ekumeniczne **24 stycznia (poniedziałek)** miało miejsce w zborze Kościoła Chrześcijan Baptystów. Pastor Henryk Kufeld – gospodarz miejsca – za-

chęcąc do wspólnej modlitwy o jedność, prosił o radość, którą daje Duch Święty. Słowo Boże zwiastował proboszcz parafii Ewangelicko-Augsburskiej ks. dr Dariusz Chwastek. Wskazywał na Krzyż, który stał się godłem Kościoła Chrystusowego; nie przemija i nie starzeje się. To właśnie moc i mądrość Boża, które objawiają się w Krzyżu, pozwalają nam na zadanie sobie pytania: „Czego my, współcześni chrześcijanie, możemy oczekiwać o przepowiadaniu Krzyża?” Odpowiadając na to pytanie, kaznodzieja dodał, „że Krzyż jest zbliżeniem Boga z człowiekiem i wezwaniem do jedności bez wyjątku”

Zakończenie lubelskich obchodów Tygodnia Powszechnej Modlitwy o Jedność Chrześcijan **25 stycznia (wtorek)** odbyło się w parafii Kościoła Polskokatolickiego. Podczas nabożeństwa Słowa Bożego gospodarz miejsca, ks. Andrzej Gontarek, zwrócił uwagę na wspólne świadectwo, którego wyrazem jest modlitwa. Homilię wygłosił bp Mieczysław Cisko. „Żebyśmy byli świadkami Chrystusa – nawoływał – jednocząc nasze życie, nasze powołanie i dojrzewanie chrześcijańskie z tymi, którzy byli świadkami modlitwy w Wieczerniku Zielonych Świąt” W Maryi i Apostołach mamy wzór do naśladowania, jak w modlitwie otwierać się na działanie Bożego Ducha. „Dlatego wspólnie musimy być dla siebie wsparciem, abyśmy byli świadkami miłości Boga dla świata i nie ulegli sile zła, ale żebyśmy torowali łaskę nawrócenia naszym braciom i siostram”

II. CELEBRACJE PRZYGOTOWANE PRZEZ INSTYTUT EKUMENICZNY KUL

18 stycznia (wtorek). Celebracji eucharystycznej pierwszego dnia Tygodnia Powszechnej Modlitwy o Jedność Chrześcijan w KUL przewodniczył ks. prof. dr hab. Wacław Hryniewicz OMI (IE KUL). Słowo Boże wygłosił ks. dr Dariusz Chwastek (Kościół Ewangelicko-Augsburski).

Nawiązując do przypowieści o krzewie winnym i latoroślach (J 15, 1-8), kaznodzieja wskazał na radykalizm Dobrej Nowiny, zawarty w plastycznym obrazie Ewangelii. Jezus jest istotą naszego istnienia bez względu na przynależność konfesyjną. Nasze wyrastanie ze wspólnego pnia, jakim jest Chrystus, jest wezwaniem do wspólnej odpowiedzialności za siebie i o pokonywanie naszej iluzorycznej samowystarczalności. „Warto wysnuć stąd wniosek, że postawa ludzkiej bierności w żaden sposób nie odpowiada Bożym planom – mówił ks. D. Chwastek. Dzisiaj jesteśmy wzywani do aktywnej reakcji, do posłuszeństwa, aby podejmować ekumeniczne działanie” Chrystus bowiem nie mówi, czym jest ekumenizm, ale w jaki sposób żyć jego owocami.

19 stycznia (środa). Eucharystii przewodniczył ks. dr hab. Andrzej Czajka (ITD KUL), a Słowo Boże wygłosił ks. mgr Andrzej Gontarek (Kościół Polskokatolicki).

Przywołując sytuację śmierci człowieka, który pragnie przekazać swoim najbliższym to, co dla niego jest najważniejsze, ks. A. Gontarek pokazał Jezusa, który

w godzinie swojej śmierci prosi o jedność dla swoich najbliższych. Bóg wezwał nas do życia, daje nam zadatek życia wiecznego w chrzcie, które zrealizuje się w pełni w wieczności. Ewangelijna przypowieść o siewcy (Łk 8, 4-8) przekazuje nam tajemnicę. „Zostało powierzone człowiekowi wielkie zadanie, objawiać światu miłość, objawiać wielkość, dobroć i miłosierdzie Boże. Czy nasze miłosierdzie i współczucie usuwa ze świata ból i nienawiść? – pytał kaznodzieja. Praca na Bożej roli to otwartość na Boga i człowieka, to ufność Słowu, które zawieść nie może” Nie obawiamy się kroczyć za Bogiem, w którego wspólnie wierzymy i którego wyznajemy w *Credo* – zakończył ks. Gontarek.

20 stycznia (czwartek). Liturgii celebrowanej w kościele Akademickim przewodniczył ks. dr Przemysław Kantyka (IE KUL), a Słowo Boże wygłosił ks. Adam Kleczyński (Kościół Ewangelicko-Methodystyczny).

Nawiązując do myśli przewodniej Tygodnia, kaznodzieja pełen nadziei wskazał na Chrystusa jako „fundament nie mojego, nie naszego, ale swojego Kościoła”, Kościoła zbudowanego na fundamencie, jakim jest Jezus Chrystus. Zostaliśmy włączeni w to wspólne budowanie Mistycznego Ciała. Wiara, która jest skutkiem i celem słuchania Słowa Bożego, staje się dla nas okazją do przeżywania swojego życia świadomie. Nie tylko do deklarowania słowami, „ale konkretnego pójścia za Jezusem, który jest pierwszym ekumenistą, gdyż modlił się o jedność dla swoich uczniów” Słuchając i wypełniając Słowo Boże, budujemy nasze życie na solidnym fundamencie, na skale, którą jest Jezus Chrystus z przypowieści o dobrej i złej budowli (Mt 6, 24-27).

21 stycznia (piątek). Celebracji eucharystycznej przewodniczył ks. prof. dr hab. Sławomir Nowosad (prodziekan WT KUL), a Słowo Boże wygłosił pastor Henryk Kufeld (Kościół Chrześcijan Baptystów).

Jak stwierdził kaznodzieja, postępująca w Europie laicyzacja i konsumpcyjny styl życia odsuwa Ewangelię. Nasz kontynent potrzebuje świadków nowej ewangelizacji. Mimo że dzielą nas różnice wyznaniowe, to jednak mamy wspólnego kochającego nas Boga i wnosimy tę samą budowlę na Jezusie, Królestwo Boże. „To zaszczyt, że możemy wznosić te same mury. Ważne jest, abyśmy widzieli siebie tak, jak widzi nas Bóg, bo to, co pierwsze jest w naszych oczach, może być ostatnim w oczach Bożych” – dodał. W ten sposób interpretując przypowieść o robotnikach w winnicy (Mt 20, 1-16), kaznodzieja zaznaczył potrzebę zachęcania się nawzajem do wspólnej pracy wokół dobrego dzieła. Dlatego modlitwa o jedność chrześcijan powinna być świadomym słuchaniem Bożych planów w budowaniu Jego Królestwa, którego powinniśmy być świadkami dla współczesnego świata.

22 stycznia (sobota). Eucharystii przewodniczył ks. mgr Paweł Kata (student IE KUL), a Słowo Boże wygłosił pastor Marek Wólkiewicz (Kościół Zielonoświątkowy).

Powołując się na hasło Tygodnia, pastor Wólkiewicz zarysował przed słuchaczami potrzebę poznania Jezusa, aby prawdziwie budować na tym fundamencie, który został założony, a jest nim nasz Pan Jezus Chrystus. Dlatego znajomość Boga, który objawia

się w Biblii, jest zaproszeniem dla nas, aby podejmować trud naśladowania Jezusa, który stał się człowiekiem. To właśnie w Kościele mamy możliwość, aby Go poznać i doświadczać. Kaznodzieja zakończył swoje przepowiadanie słowami: „Pozostając blisko tego Pasterza, Jego stróżowanie tym mocniej będziesz przeżywać, im bliżej Niego będziemy”

23 stycznia (niedziela). Niedzielnej celebracji eucharystycznej przewodniczył ks. dr Sławomir Pawłowski SAC (IE KUL), a homilię wygłosił o. prof. dr hab. Stanisław Celestyn Napiórkowski OFMConv (ITD KUL).

Nawiązując do czytania z 1 Listu św. Pawła do Koryntian, mówiącego o skandalu podziału wspólnoty korynckiej, kaznodzieja odwołał się do istniejących jeszcze podziałów w chrześcijaństwie. Ponieważ jednak tego dnia przypadała również piąta rocznica podpisania polskiego dokumentu *O wzajemnym uznaniu chrztu*, mógł powiedzieć, że trud dialogu ekumenicznego przynosi konkretne owoce. Ten wspólny wysiłek jest zachętą do dalszego pokonywania istniejących jeszcze barier, ponieważ „to święto chrztu, święto jedności” jest cudem przebudzenia ekumenicznego. Czcigodny kaznodzieja, dziękując Bogu za ten cud, prosił Go serdecznie, „abyśmy się nie zmęczyli, abyśmy nie ustali w drodze” budowania jedności w Jego Kościele.

24 stycznia (poniedziałek). Eucharystii celebrowanej w kościele Akademickim przewodniczył o. dr hab. Leonard Górka SVD (IE KUL), a Słowo Boże wygłosił ks. Mirosław Wiszniewski (Kościół Prawosławny).

Łącząc tegoroczne hasło Tygodnia z Modlitwą Arcykapłańską Jezusa, ks. Wiszniewski zwrócił uwagę na przebudzenie duchowe w Kościele. Chrześcijanie nie powinni uczestniczyć w złym współzawodnictwie, ale powinni nieść pomoc potrzebującym. „Bycie ze sobą w jedności – mówił – jest zarazem otwarciem się na siebie” Dochodzenie do takiej jedności jest wynikiem kontemplacji Jezusa Chrystusa. Budowanie bez fundamentu jest powtórką budowania wieży Babel.

25 stycznia (wtorek). Liturgii na zakończenie Tygodnia Powszechnej Modlitwy o Jedność Chrześcijan przewodniczył i kazanie wygłosił metropolita lubelski, abp prof. dr hab. Józef Życiński.

Doceniając wysiłki prof. Wacława Hryniewicza i jego współpracowników z Instytutu Ekumenicznego KUL, celebrans zachęcał do wytrwałej pracy, aby światła Wieczernika i Damaszku, których potrzebujemy, rozświetlały mroki naszych uprzedzeń. „Świadomość, że jest z nami Chrystus i Jego światło z Damaszku – mówił metropolita lubelski – Jego moc i Jego łaska pozwala nam zachować optymizm” Któż mógł przypuszczać, że Szaweł, który pomagał przy ukamienowaniu Szczepana, stanie się Pawłem, Apostołem Narodów. Powinniśmy również rozpoznawać w swoim życiu przygodę Damaszku i nieustannie być świadkami Ewangelii Jezusa Chrystusa.